

Auschwitz

Vizita de la Auschwitz mi-a lasat in suflet o impresie traumatizanta si, totodata, un sentiment de tristete fata de cei care si-au pierdut viata in acest lagar al iadului. Cruzimea cu care erau tratati cei inchisi in acest loc te face sa-i admiri tot mai mult pe cei care au avut curajul sa reziste in aceste conditii crude si mizere.

Auschwitz este situat in apropierea Cracoviei, iar numele lagarului era preluat de la orasul Oswiecium. Acest loc era alcatuit dintr-un complex de lagare construite practic pentru exterminare. Aceste lagare aveau drept scop uciderea si distrugerea completa, in masa a mai multor minoritati: evreii, romii etc. La intrare suntem intampinati de un mesaj scris cu majuscule "ARBEIT MACHT FREI", care inseamna ca munca te elibereaza. Ei erau mintiti ca sunt dusi la munca si apoi erau transportati in lagar, fiind fortati sa munceasca; cei care nu puteau sa munceasca erau torturati si ucisi.

Auschwitzul era impartit in mai multe sectoare. Am vizitat Birkenau care era unul dintre cele mai masive lagare de exterminare; peste 20.000 de romi au fost ucisi aici. La intrarea in lagar erau niste baraci mari folosite ca dusuri. Aceste asa zise camere de dusuri erau folosite si la gazarea prizonierilor, prin plafon aflandu-se niste orificii pe unde era introdus gazul ucigator. In acest lagar se gaseau mai multe crematorii unde erau arse miile de cadavre.

Cei care incercau sa evadeze si erau prinsi, urmau a fi supusi la chinuri groaznice, apoi trimisi in beciuri si condamnati la moarte prin infometare. Totul era imprejmuit de sarma ghimpata, iar dincolo de aceasta sarma se puteau zari turnurile de supraveghere. Era practic foarte greu sa poti scapa dintr-o asemenea cusca in aer liber.

In vitrinele muzeului se pastreaza un numar impresionant de pantofi apartinand celor ucisi in acest lagar de concentrare. Mergand putin mai in fata, vitrinele gazduiau sute de proteze, vase, valize, o tona de par al celor exterminati. Toate aceste imagini groaznice ale unor crime comise de niste oameni fara suflet, chiar si asa vazute dupa mult timp de la petrecerea lor, conduceau spre o stare de greata, de repulsie.

Oamenii, atat batranii, cat si cei tineri, erau practic torturati fizic si psihic si tinuti in conditii mizere, fortati sa moara. Unii oameni, nemaisuportand aceste chinuri, isi puneau singuri capat vietii, vazand o eliberare din acel iad.

Un eveniment foarte crud este acela in care un parinte a fost nevoit sa asiste la executarea, prin impuscarea cu un glonte in cap, a copiilor si a sotiei sale, rand pe rand, in fata sa. Cu greu imi puteam stapani lacrimile cand ma gandeam prin ce suferinta si ce tortura zilnica treceau acesti prizonieri.

Am aflat multe despre acest moment traumatizant si tragic din istoria noastra si am avut ocazia de a participa si la dezbateri, unde au vorbit reprezentanti ai mai multor etnii si fiecare a avut posibilitatea sa-si exprime propriile trairi si ganduri de viitor pentru sprijinirea romilor, cat si a altor etnii defavorizate.

Ma bucur foarte mult ca am avut posibilitatea sa pot vedea părțile din aceasta cruda istorie, ceea ce doar prin carti aflasem, si acolo foarte putin. Acest lucru trebuie sa ne ambitioneze si mai mult, sa luptam, sa se vorbeasca si despre istoria noastra, a romilor, chiar daca este mai dureroasa si sa incercam sa schimbam ceva in bine pentru a nu se mai intampla vreodata aceste cruzimi.

Cornel Ciotea
Bucuresti, 2010